

Børn — og gamle mænd

Danskerne får færre og færre børn, meddeler statistikkens og dagspressen. I starten af 60'erne var der ca. 90.000 fødsler om året, i starten af 70'erne ca. 72.000 — og her i starten af 80'erne er vi nede på ca. 57.000.

Grundene er naturligvis mange (det kan man altid med dyb sindros hævde), og følgende er blandt de flittigt fremførte: de elendige institutionsforhold, politikernes ligegyldighed over for børnebehov, samt ikke mindst den kendsgerning at gennemsnitsforældrene plukkes mere nådesløst end nogen anden befolkningsgruppe. Børn er dyre — og ikke (som f. eks. renterne på et stereoanlæg eller et sommerhus) skattefrie.

Dertil kommer naturligvis, at med den boligspækulation vi har i dag (vor bedste hilsen til de skiftende boligministre) er mange unge i praksis stillet over for valget: bolig eller børn. Svaret giver sig selv, for så vidt som man kun vanskeligt kan have børn uden bolig.

Som en mor til ét barn, en pige, der ikke ville have flere, fordi det var uoverskueligt for hende (nej), hun var ikke enlig sagde — i stikkens anledning — til B.T.: "Samfundet styres af gamle mænd, der ikke aner hvad de gør, og ikke kan gennemskue konsekvenserne af det."

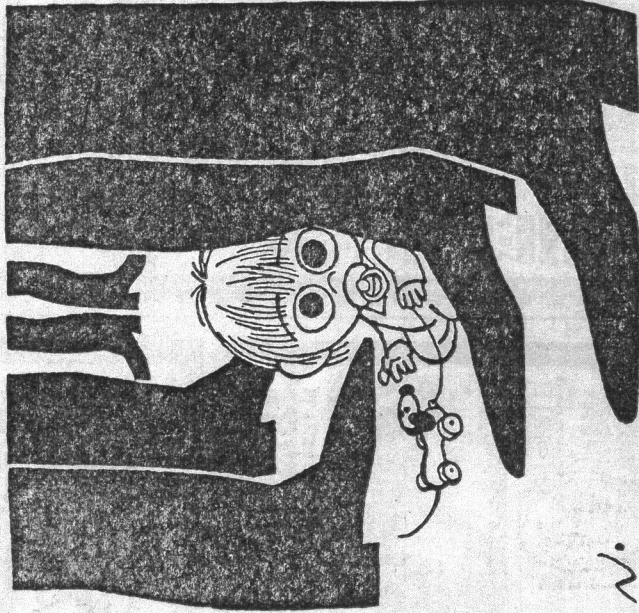
Jeg kan kun sige, jeg er ganske enig. Jeg har ofte spekuleret — ikke kun prikvat — på, hvor længe danskerne vil finde sig i at blive

regeret af lutter gamle mænd, hvis tankevirksomhed stoppede omkring 1950. Tilbage til børnene: Så er der selvfølgelig det følelsesmæssige synspunkt, som mange potentielle fædre og mødre affærdiger muligvis den for børn med: "Sådan som verden ser ud ...". Med andre ord: at man ikke vil tage det ansvar i en verden fuld af vold, forurening, oprustning og deslige statsstøttet satanisme. Meget forståeligt — selv om jeg personligt er overbevist om, at dette argument allerede blev benyttet bravt under Trediveårskrigen.

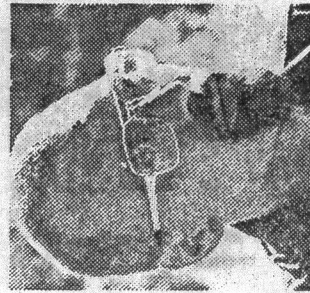
I hvert fald findes der, har jeg ladet mig fortælle, en gammel græsk inskription, adskillige århundreder for Kristi fødsel og adskillige årtusinder for folkekirkens, der fastslår noget i retning af, at vi lever i usikre, voldspregnede tider, hvor vi kun ved ét: aldrig har fremtiden tegnet sig mørkere.

Men selvfølgelig: jo færre børn, jo mindre ungdomsarbejdsløshed i 90'erne.

Ikke desto mindre, disse betragtninger henvender sig både til forældre og barnløse. De handler om børn i byen, og det er en sorgelig historie. En ting er den politiske udelighed eller manglende på fremsyn (nej, ikke et ord om overborgmester Weidkamp i denne forbindelse, hvor vil De hen?). En anden er den menneskelige holdning til børnene, den De og jeg viser, når vi møder børn i hverdagen. Og her, mine damer og herrer, er køben-



Tegning: Peder Nyman



Dan Turèll i byen

havnerne som helhed langtfra elskelige.

Her i 'l Byen har vi tidligere demonstreret, hvor utåleligt, utilladeligt, umuligt det er at bevæge sig i byen som handicappet. Dansk Cyklist-Forbund, der for nylig fyldte 75 år, har gang på gang påvist, hvorledes vore trafiklovgivere for hvert år gør det nemmere for bilisterne at køre de satans småmyg

hvor længe De kan opretholde illusionen om, at danskerne er et hjælpsomt og velvilligt folk.

Prov at gå på restaurant med barn. Der er undtagelser (Vishnu vejsigne dem, og en dag skal jeg lave en liste over dem), hvor børnene er velkomne som de morgendagens kunder de er, men der er sandelig også steder, hvor man nok skal få et vide, hvor taktløst det er, man medbringer barn. Børn skal holdes hjemme, skal de, de skal ikke ud og forstyrre de voksne. Børn skal ligge i deres senge, skal de, i stedet for at være til gene på offentlige steder med al deres pludren og følen på ting og al deres spilden og sjasken og skiden.

Har De set de sukkende og beklagende bord-nsboer m/k på visse restauranter, når man kommer ind med sit barn? Ofte foretrækker man at gå frivilligt.

Det er en fin måde at assistere børnene i samfundet på. Det er en smuk måde at lære dem verden, altså deres by at kende på. Og det er et betagende udtryk for menne-

skelig forståelse.

Jeg er selv relativt ny som forælder, men trods alt ikke nyere end at jeg har nået at have barn med bl. a. i Italien og USA. Begge steder — der ellers er forskellige nok, Mafia'en er vel det eneste, de har til fælles — er det over en bred bank anderledes. Begge steder betragtes børn som mennesker. Og begge steder forstår man, at børn ikke kan opføre sig som voksne.

Ikke her. Men vi forældre er, selv om vi bliver færre, Danmarks største uofficielle og uorganiserede interessegruppe. Oprigtig talt: Det er på tide, vi organiserer os, med henblik på både politisk indflydelse og hensyn i hverdagen. Nu om dage er alle og enhver fra biodynamikere til blikkenslagere og fra homeopater til homoseksuelle organiseret. Kun bornene er stadig forsvarsløse — og for en stor del af befolkningen (der til enhver tid vil hævde, de elsker børn) er de i den praktiske hverdag kun: De Små, De Svage og De Irriterende.

Weekend menu

Hasserbordsuppe
Havsmarineret laks i æblesauce
Frossen grapesuppe
sorbet No. 175.

Restaurant Sletten Kro
Gl. Strandvej 137 3050 Humlebæk
Bordbestilling: 02-19 13 01